

Startside>Anlægelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender
Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Tyskland

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

De nævnte domstole (211 Kb) er byretter og delstatsretter.

Når kreditor har fået udstedt et officielt bekræftet dokument, har den ret, i hvis område dokumentet er blevet udarbejdet, den stedlige kompetence til at udstede en kontosikringskendelse.

Kompetenceafgrænsningen med hensyn til domstolenes saglige kompetence foretages i henhold til de almindelige bestemmelser i den tyske domstolsordning og den relevante retsplejelov.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den oplysningsmyndighed, der i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 655/2014 har kompetence til at indhente kontooplysninger, er forbundsjustitsministeriet (Bundesamt für Justiz).

Bundesamt für Justiz har følgende kontaktoplysninger:

Bundesamt für Justiz
Adenauerallee 99-103
53113 Bonn

Tyskland

Tlf.: +49 228 99 410 40

E-mail: EU-Kontenpfaendung@bfj.bund.de

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Med henblik på at indhente kontooplysninger i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 655/2014 må forbundsjustitsministeriet (Bundesamt für Justiz) anmode forbundscentralskattestyrelsen (Bundeszentralamt für Steuern) om at indhente følgende oplysninger fra kreditinstitutterne: dato for oprettelse og lukning af en konto og navnet på kontohaveren samt, ved fysiske personer, fødselsdato.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

De nævnte domstole (233 Kb) er byretter, delstatsretter, overdelstatsretter, arbejdsretter og delstatsarbejdsretter.

Der kan indgives klage over afvisning af en anmodning om udstedelse af en kendelse til sikring af bankindeståender ved den ret, som har afvist anmodningen, eller, hvis den ret, der har afvist anmodningen, er en ret i første instans, ved en ret i en højere instans.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

De nævnte domstole (194 Kb) er byretter.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

De nævnte domstole (194 Kb) er byretter.

Til fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse er den byret, som er kompetent i henhold til de almindelige bestemmelser, kompetent som fuldbyrdende ret. Hvis kendelsen er blevet afsagt af en tysk ret, har denne ret kompetence til fuldbyrdelsen som fuldbyrdende ret.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Midler på konti, som debitor ikke råder over alene i henhold til bankens optegnelser, er ifølge tysk national ret omfattet af udlæg, med forbehold af rettigheder hos de andre personer, som har rådighedsret over midlerne.

Midler på debtors konti, som tredjemand kan råde over i debtors navn, er ifølge tysk national ret omfattet af udlæg over for debitor.

Midler på tredjemands konto, som debitor kan råde over i denne tredjemands navn, er ifølge tysk national ret ikke omfattet af udlæg over for debitor.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Bestemmelserne i tysk national ret angående beløb, der er fritaget fra udlæg, fremgår af § 850k og § 850l i retsplejeloven (Zivilprozessordnung (ZPO)):

Disse bestemmelser er som følger:

»§ 850k Kreditorbeskyttet konto

(1) Foretages der udlæg i indestændet på en debtors kreditorbeskyttede konto, kan debitor indtil kalendermånedens udgang disponere over aktiver svarende til det månedlige fribeløb i henhold til § 850, stk. 1, første punktum, sammenholdt med § 850c, stk. 2a, og i så fald bliver der ikke foretaget udlæg i indestændet. Til indestændet i henhold til første punktum hører også det indestående, som indtil udløb af fristen i henhold til § 835, stk. 4, ikke må udbetales eller reserveres til kreditor. For så vidt som debitor i den pågældende kalendermåned ikke har haft rådighed over indestående svarende til det beløb, der i henhold til første punktum er fritaget fra udlæg, bliver dette indestående i den følgende kalendermåned i tillæg til det indestående, der er beskyttet i henhold til første punktum, ikke gjort til genstand for udlæg. Første til tredje punktum gælder tilsvarende, hvis der er gjort udlæg i indestændet på en girokonto tilhørende debitor, hvis kontoen inden for fire uger efter forkyndelsen om udlægskendelse over for medskyldneren er blevet omdannet til en kreditorbeskyttet konto.

(2) Udlægget i indestændet gælder desuden under betingelse af, at følgende beløb ved forhøjelsen af fribeløbet i henhold til stk. 1 ikke er omfattet af udlæg:

1. de beløb, der i henhold til § 850c, stk. 1, andet punktum, sammenholdt med § 850c, stk. 2a, første punktum, er fritaget fra udlæg, såfremt

a) debitor forsørger en eller flere personer på grund af en lovmæssig forpligtelse, eller

b) debitor modtager pengeydelse i henhold til anden eller tolvte bog i socialloven (Sozialgesetzbuch) for personer, som debitor lever sammen med i henhold til § 7, stk. 3, i anden bog i socialloven eller i henhold til § 19, § 20, § 36, første punktum, eller § 43 i tolvte bog i socialloven, som debitor i henhold til lovens bestemmelser ikke er forpligtet til at forsørge

2. engangspengeydelse i henhold til § 54, stk. 2, i første bog i socialloven og pengeydelse til kompensation for en større belastning som følge af en fysisk eller helbredsmæssig skade i henhold til § 54, stk. 3, nr. 3, i første bog i socialloven

3. børneydelse eller andre pengeydelse til børn, medmindre der foretages udlæg som følge af et krav om underholdsbetalinger til et barn, som ydelserne er tildelt til, eller som er blevet taget i betragtning ved tildelingen af ydelserne.

For beløbene i henhold til første punktum gælder stk. 1, tredje punktum, tilsvarende.

(3) I stedet for de beløb, der i henhold til stk. 1 og stk. 2, første punktum, nr. 1, er fritaget for udlæg, træder det beløb, som af den fuldbyrdende ret lades tilbage i udlægskendelsen, når der foretages udlæg i indestående på grundlag af de krav, der fremgår af § 850d.

(4) Den fuldbyrdende ret kan efter anmodning fastsætte et beløb, der afviger fra stk. 1, andet punktum, nr. 1, og stk. 3. Tilsvarende finder § 850a, § 850b, § 850c, § 850d, stk. 1 og 2, § 850e, § 850f, § 850g og § 850i samt § 851c og § 851d i denne lov samt § 54, stk. 2, stk. 3, nr. 1, 2 og 3, stk. 4 og 5, i første bog i socialloven, § 17, stk. 1, andet punktum, i tolvte bog i socialloven og § 76 i indkomstskatteloven (Einkommenssteuergesetz) anvendelse. Derudover har den fuldbyrdende ret kompetence til at udstede de påbud, der nævnes i § 732, stk. 2.

(5) Kreditinstituttet har pligt til at betale debitor ud af det indestående, som ikke er omfattet af udlæg i henhold til stk. 1 og 3, inden for rammerne af det kontraktuelt aftalte. Dette gælder kun for de beløb, der ikke er omfattet af udlæg i henhold til stk. 2, såfremt debitor dokumenterer med en attest fra arbejdsgiveren, Familienkasse (familieydelseskassen), den sociale sikringsinstitution eller en egnet person eller institution i henhold til § 305, stk. 1, nr. 1, i loven om insolvens (Insolvenzordnung), at det indestående ikke er omfattet af udlægget. Kreditinstituttets ydelse til debitor har frigørende virkning, når urigtigheden ved en attest i henhold til andet punktum hverken er kreditinstituttet bekendt eller ubekendt som følge af grov uagtsomhed. Kan debitor ikke fremlægge dokumentationen i henhold til andet punktum, påhviler det den fuldbyrdende ret efter anmodning at fastsætte de beløb, der fremgår af stk. 2. Første til fjerde punktum gælder også ved en sikkerhedsstillelse.

(6) Hvis der indsættes en pengeydelse i henhold til socialloven eller en børneydelse på en kreditorbeskyttet konto, må kreditinstituttet kun modregne det krav, som opstår ved indsættelsen, i et tidsrum på 14 dage efter indsættelsen i krav, som tilkommer kreditinstituttet inden for dette tidsrum som gebyr for kontoførelse eller som følge af den berettigedes dispositioner på kontoen. Op til grænsen for det derefter resterende beløb er kreditinstituttet inden for 14 dage efter, at beløbet er blevet indsat, ikke berettiget til at afvise at gennemføre betalingstransaktioner på grund af manglende dækning, hvis den berettigede dokumenterer, eller kreditinstituttet i øvrigt er bekendt med, at det indsatte beløb er en pengeydelse i henhold til socialloven eller en børneydelse. Kreditinstituttets gebyr for kontoførelse kan også modregnes i beløb i henhold til stk. 1 til 4.

(7) I en aftale, der ligger til grund for førelsen af en girokonto, kan kunden, hvis denne er en fysisk person, eller kundens juridiske repræsentant og kreditinstituttet fastlægge, at girokontoen føres som en kreditorbeskyttet konto. Kunden kan til hver en tid forlange, at kreditinstituttet fører kundens girokonto som en kreditorbeskyttet konto. Hvis der allerede er blevet foretaget udlæg i indestående på en girokonto, kan debitor forlange, at kontoen føres som kreditorbeskyttet konto fra og med den fjerde bankdag, efter at kravet er blevet fremsat.

(8) En person må kun have én kreditorbeskyttet konto. Ved aftalens indgåelse skal kunden over for kreditinstituttet erklære på tro og love, at kunden ikke har en yderligere kreditorbeskyttet konto. Kreditinstituttet har lov til at oplyse til kreditoplysningsbureauer, at det fører en kreditorbeskyttet konto for kunden. Kreditoplysningsbureauerne må kun anvende denne oplysning til at informere kreditinstitutter om, hvorvidt den pågældende person har en kreditorbeskyttet konto, efter anmodning og med det formål at kontrollere, om erklæringen på tro og love i henhold til andet punktum er korrekt. Indsamling, behandling og anvendelse med et andet formål end det, der er nævnt i fjerde punktum, er ikke tilladt, selv om den pågældende person har givet sit samtykke.

(9) Hvis en debitor i modstrid med stk. 8, første punktum, har flere girokonti som kreditorbeskyttede konti, påbyder den fuldbyrdende ret efter anmodning fra en kreditor, at debitoren kun beholder den girokonto som kreditorbeskyttet konto, der i anmodningen udpeges af kreditoren. Kreditor skal underbygge forudsætningerne i henhold til første punktum ved at fremlægge støttende erklæringer fra skyldnere, som er tredjeparter. Debitor høres ikke. Afgørelsen skal forkyndes over for alle skyldnere, som er tredjeparter. Med forkyndelsen af afgørelsen over for de kreditinstitutter, hvis girokonti ikke er fastsat som kreditorbeskyttede konti, bortfalder virkningerne i henhold til stk. 1 til 6.

§ 850l Afgørelse om fritagelse for udlæg i indestående på den kreditorbeskyttede konto

Efter anmodning fra debitor kan den fuldbyrdende ret bestemme, at indestående på den kreditorbeskyttede konto ikke er genstand for udlæg i op til 12 måneder, hvis debitor dokumenterer, at der i de seneste seks måneder inden anmodningen helt overvejende alene er indgået beløb, der er fritaget fra udlæg, og debitor kan sandsynliggøre, at der også i de kommende 12 måneder helt overvejende alene vil indgå beløb, der er fritaget fra udlæg. Afgørelsen kan nægtes, hvis kreditors overvejende interesser strider imod den. Den kan ophæves på anmodning fra en kreditor, hvis forudsætningerne for den ikke længere foreligger, eller afgørelsen er i modstrid med denne kreditors overvejende interesser.»

De beløb, der henvises til i § 850k, stk. 1, første punktum, i henhold til § 850c, stk. 1, første punktum, sammenholdt med § 850c, stk. 2a, i retsplejeloven (Zivilprozessordnung) fremgår aktuelt af bekendtgørelsen om fribeløb ved udlæg (Pfändungsfreigrenzenbekanntmachung) 2015 af 27. april 2015, som er vedlagt denne meddelelse som [bilag PDF \(114 Kb\) !\[\]\(6a9b39b98eb945faa14c645ec99e4eaa_img.jpg\)](#), og denne henvises der til i denne forbindelse.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

I henhold til tysk national ret må bankerne ikke opkræve gebyrer for at gennemføre tilsvarende nationale kendelser af samme værdi eller for at give kontooplysninger.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

De udgifter, der skal opkræves af de domstole, der er involverede i behandlingen eller fuldbyrdelsen af en kendelse om kontosikring i henhold til forordning (EU) nr. 655/2014, fremgår af loven om retsudgifter (Gerichtskostengesetz) og loven om retsudgifter i familiesager (Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen). De nævnte love kan læses og downloades gratis på http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gkg_2004/gesamt.pdf og <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/famgkg/gesamt.pdf>.

For en samlet fremstilling af de udgifter, der gør sig gældende i henhold til de ovenfor nævnte love, henvises til svaret på artikel 50, stk. 1, litra n.

De udgifter, der skal opkræves af stævningsmænd, der er involverede i behandlingen eller fuldbyrdelsen af en kendelse om kontosikring i henhold til forordning (EU) nr. 655/2014, fremgår af loven om retsudgifter (Gerichtskostengesetz). Den nævnte lov kan læses og downloades gratis på <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gvkostg/gesamt.pdf>.

For forkyndelsen af en europæisk kendelse til sikring af bankindestående, der træffes i Tyskland, over for en bank, opkræves betaling, for så vidt forkyndelsen skal ske ved en stævningsmand i Tyskland. Hvis stævningsmanden foretager forkyndelsen personligt, opkræves der i henhold til nr. 100 i gebyrfortegnelsen til stævningsmandsgebyrloven (KV GvKostG) et gebyr på 10,00 EUR samt et transportgebyr i forhold til den afstand, som stævningsmanden har tilbagelagt, som udgør 3,25 EUR ved en afstand på op til 10 km, 6,50 EUR ved en afstand på mere end 10 km og op til 20 km, 9,75 EUR ved en afstand på mere end 20 km og op til 30 km, 13,00 EUR ved en afstand på mere end 30 km og op til 40 km og 16,25 EUR ved en afstand på over 40 km (nr. 711 i KV GvKostG). Hvis stævningsmanden foretager forkyndelsen på en anden måde, opkræves et gebyr på 3,00 EUR (nr. 101 i KV GvKostG). Postgebyrer for forkyndelser pr. post med forkyndelsesattest skal opkræves i fuldt omfang (nr. 701 i KV GvKostG). Ved alle gebyrer opkræves et fast beløb for yderligere kontantudlæg pr. opgave på 20% af de gebyrer, der skal opkræves, dog mindst 3,00 EUR og højst 10,00 EUR (nr. 716 i KV GvKostG).

Dette gælder tilsvarende, hvis den ret, som har udstedt den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender i Tyskland, forkynder debitor kendelsen på kreditors foranledning og i den forbindelse inddrager en stævningsmand.

For oplysningsmyndighedens arbejde i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 655/2014 opkræves intet gebyr uanset den nærmere redegørelse i svaret til artikel 50, stk. 1, litra n, om forhøjelse af de pligtige retsgebyrer i proceduren til opnåelse af en kendelse om kontosikring i henhold til artikel 5, stk. 1, litra b, i forordning (EU) nr. 655/2014.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Rangordenen af udlæg i kontoindeståender, som foretages på grundlag af afgørelser i henhold til national ret, som er ligeværdige med kendelser i henhold til forordning (EU) nr. 655/2014, afgøres af tidspunktet for, hvornår de forkyndes over for banken, idet tidligere udlæg har forrang frem for senere udlæg.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

For retsmidler i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. 655/2014 er følgende [domstole](#) (233 Kb) [de](#) kompetente.

De nævnte domstole er byretter, delstatsretter, overdelstatsretter, arbejdsretter og delstatsarbejdsretter.

For retsmidler i henhold til artikel 34, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 655/2014 er følgende [domstole](#) (194 Kb) [de](#) kompetente.

De nævnte domstole er byretter.

For retsmidler i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. 655/2014 har den ret kompetence, som har truffet kontosikringskendelsen.

For debitorets retsmidler i henhold til artikel 34, stk. 1 eller 2, i forordning (EU) nr. 655/2014 har den byret kompetence i henhold til de almindelige bestemmelser, som fungerer som fuldbyrdende ret.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

For klager i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 655/2014 har de følgende [retter](#) (233 Kb) [de](#) kompetence.

De nævnte domstole er byretter, delstatsretter, overdelstatsretter, arbejdsretter og delstatsarbejdsretter.

Klager i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 655/2014 over afgørelser om retsmidler kan indgives ved den ret, der har truffet afgørelsen om retsmidlet eller, såfremt den ret, som har truffet afgørelsen om retsmidlet, er en ret i første instans, ved den ret, der er i en højere instans end den første.

Klagen skal indgives inden for en tidsfrist på en måned.

Fristen regnes fra forkyndelsen til modtageren af den afgørelse, som klagen indgives imod.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

I proceduren i henhold til artikel 5, litra a, i forordning (EU) nr. 655/2014:

Gebyrets størrelse fastlægges hhv. på grundlag af kravets værdi og den relevante gebyrsats ved hjælp af de beregningsmetoder, der fremgår af § 34 i loven om retsudgifter (Gerichtskostengesetz (GKG)) og § 28 i loven om retsudgifter i familiesager (Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen (FamGKG)).

a) For proceduren til opnåelse af den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender i henhold til artikel 5, litra a, i forordning (EU) nr. 655/2014 opkræves der principielt i henhold til nr. 1410 i gebyrfortegnelsen til loven om retsudgifter (KV GKG) et gebyr med en gebyrsats på 1,5. I bestemte tilfælde, hvor arbejdsbyrden for retten er reduceret, falder gebyrsatsen til 1,0 (nr. 1411 i KV GKG). Hvis der udstedes en kendelse i henhold til § 91a eller § 269, stk. 3, tredje punktum, i retsplejeloven (Zivilprozessordnung (ZPO)), stiger gebyrsatsen principielt til 3,0 (nr. 1412 i KV GKG).

Gebyret for proceduren dækker også iværksættelsen af et retsmiddel for debitor i henhold til artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på at tilbagekalde eller ændre den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender. For forkyndelser med forkyndelsesattest, anbefalet brev med afleveringsattest eller med stævningsspersoner opkræves et gebyr på 3,50 EUR, hvis der i en instans forekommer flere end 10 forkyndelser eller der sker forkyndelse på kreditors foranledning (nr. 9002 i KV GvKostG).

I proceduren i forbindelse med klagen opkræves et gebyr med en gebyrsats på 1,5 (nr. 1430 i KV GKG) Hvis hele proceduren afsluttes ved, at klagen trækkes tilbage, falder gebyrsatsen til 1,0 (nr. 1431 i KV GKG).

Kravets værdi fastsættes af retten efter dennes skøn (§ 53 i GKG sammenholdt med § 3 i ZPO).

Gebyret forfalder til betaling, så snart anmodningen om en europæisk kendelse til sikring af kontoindeståender eller klagen er modtaget af retten (§ 6 i GKG).

b) Hvis en byret træffer afgørelse som familieret i første instans, bliver der almindeligvis opkrævet et gebyr for proceduren med en gebyrsats på 1,5 i henhold til nr. 1420 i gebyrfortegnelsen til loven om retsudgifter i familiesager (KV FamGKG). Hvis hele proceduren afsluttes uden endelig afgørelse, falder gebyrsatsen til 0,5 (nr. 1421 i KV FamGKG).

Gebyret for proceduren dækker også iværksættelsen af et retsmiddel for debitor i henhold til artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på at tilbagekalde eller ændre den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender. For forkyndelser med forkyndelsesattest, anbefalet brev med afleveringsattest eller foretaget ved stævningsspersoner opkræves et gebyr på 3,50 EUR, hvis der i en instans forekommer flere end 10 forkyndelser, eller der sker forkyndelse på kreditors foranledning (nr. 2002 i KV FamGKG).

I proceduren i forbindelse med klagen opkræves et gebyr med en gebyrsats på 2,0 (nr. 1422 i KV FamGKG) Hvis hele proceduren afsluttes med, at klagen trækkes tilbage, inden skriftstykket til begrundelse af klagen er modtaget af retten, falder gebyrsatsen til 0,5 (nr. 1423 i KV FamGKG). I øvrige tilfælde, hvor proceduren afsluttes uden en endelig afgørelse, er gebyrsatsen 1,0 (nr. 1424 i KV FamGKG).

Kravets værdi skal i hver sag fastsættes efter et rimeligt skøn (§ 42, stk. 1, FamGKG).

Gebyret forfalder til betaling, så snart der er truffet en ubetinget afgørelse om udgifterne, eller proceduren i øvrigt er blevet afsluttet (§ 11 i FamGKG).

c) Hvis en arbejdsret træffer afgørelse i første instans, opkræves der almindeligvis et gebyr for proceduren med en gebyrsats på 0,4 (nr. 8310 i KV GKG).

Hvis der træffes en kendelse i henhold til § 91a eller § 269, stk. 3, tredje punktum, i retsplejeloven (Zivilprozessordnung (ZPO)), stiger gebyrsatsen principielt til 2,0 (nr. 8311 i KV GKG).

Gebyret for proceduren dækker også iværksættelsen af et retsmiddel for debitor i henhold til artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på at tilbagekalde eller ændre den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender. For forkyndelser med forkyndelsesattest, anbefalet brev med afleveringsattest eller foretaget ved stævningsspersoner opkræves et gebyr på 3,50 EUR, hvis der i en instans forekommer flere end 10 forkyndelser, eller der sker forkyndelse på kreditors foranledning (nr. 9002 i KV GKG).

I proceduren i forbindelse med klagen opkræves et gebyr med en gebyrsats på 1,2 (nr. 8330 i KV GKG) Hvis hele proceduren afsluttes ved, at klagen trækkes tilbage, falder gebyrsatsen til 0,8 (nr. 8331 i KV GKG).

Kravets værdi fastsættes af retten efter dennes skøn (§ 53 i GKG sammenholdt med § 3 i ZPO).

Gebyret forfalder til betaling, så snart der er truffet en ubetinget afgørelse om udgifterne, eller proceduren i øvrigt er blevet afsluttet (§ 9 i GKG).

I procedurer i henhold til artikel 5, litra b, i forordning (EU) nr. 655/2014 samt i alle sager om anmodning om begrænsning eller afslutning af fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse:

I procedurer om opnåelse af en kontosikringskendelse i henhold til artikel 5, litra b, i forordning (EU) nr. 655/2014 opkræves et gebyr på 20 EUR (nr. 2111 i KV GKG). Fremsættes der i proceduren en anmodning om indhentning af kontooplysninger, øges gebyret til 33 EUR (nr. 2112 i KV GKG).

Gebyret for proceduren dækker også iværksættelsen af et retsmiddel for debitor i henhold til artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på at tilbagekalde eller ændre den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender.

For anmodninger om afslutning eller begrænsning af tvangsfuldbyrdelse opkræves et gebyr på 30 EUR (nr. 2119 i KV GKG).

For klager, der forkastes eller tilbagevises, opkræves et gebyr på 30 EUR (nr. 2121 i KV GKG). Hvis klagen kun forkastes eller afvises delvist, har retten skønsbeføjelse til at sænke gebyret til det halve eller beslutte, at der ikke opkræves et gebyr.

Gebyret forfalder til betaling, så snart anmodningen om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender eller om afslutning eller begrænsning af tvangsfuldbyrdelsen eller klagen er modtaget af retten (§ 6 i GKG).

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Skriftstykker, der i henhold til forordning (EU) nr. 655/2014 stiles til en ret eller en kompetent myndighed, må ikke være forfattet på andre sprog end tysk.

Sidste opdatering: 28/06/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.